

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana) S. Suvac

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

Î N C H E I E R E

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/52,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52 împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” intervine accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Sănătate-Farm” privind anularea facturii,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/52 și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 28 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La 28 septembrie 2015, Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52 s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” solicitând anularea facturii nr.40005482 din 30 iunie 2015 în sumă de 238 573,17 lei eliberată de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”.

În argumentarea acțiunii, reclamantul a relatat că blocul locativ din mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa 18, până în anul 2006 s-a aflat la balanța Societății pe Acțiuni „Vibroprigor”, iar ulterior conform deciziei Consiliului mun. Chișinău a trecut la balanța Asociației de Coproprietari în Condominiu nr.55/52. La 01 noiembrie 2006 a încheiat un contract de livrare a energiei termice cu Societatea pe Acțiuni „Termocom” în prezent Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”.

Reclamantul menționează că pe parcursul anilor 2006-2011 Societatea pe Acțiuni „Termocom” a acționat Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52 în instanțele de judecată pentru încasarea sumelor datoriei la energia termică neachitată de locatarii blocului locativ, iar la data înaintării prezentei cereri de chemare în judecată suma datoriei reclamantului față de pârât constituia 34390,22 lei.

În blocul locativ din mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa 18, din anul 2000 activează Întreprinderea Individuală „Sănătate Robu”, încăperile în care acesta își desfășură activitatea fiind arendate mai târziu de Societatea cu Răspundere Limitată „Sănătate-Farm” care deține cu drept de proprietate spațiul de la etajul 1 al blocului

locativ menționat.

Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52 precizează că până în anul 2006 plata pentru energia termică se achita de locatarii blocului și de Întreprinderea Individuală „Sănătate Robu” către Societatea pe Acțiuni „Vibroprisor”, care la rândul său, transfera banii acumulați către furnizorul de energie termică. Din momentul fondării asociației, plata pentru energia termică este achitată de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52.

Reclamantul consideră că agentul economic, Societatea cu Răspundere Limitată „Sănătate-Farm”, trebuia să achite direct furnizorului pentru serviciile prestate, deoarece rețelele de încălzire a încăperilor folosite de Întreprinderea Individuală „Sănătate Robu”, respectiv arendate de Societatea cu Răspundere Limitată „Sănătate-Farm” sunt comune cu cele ale blocului locativ nominalizat, iar energia termică consumată se evaluează de un singur contor, după care se împarte după suprafața deținută de fiecare.

Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în timpul sezonului de încălzire lunar prezintă spre achitare o factură pentru Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52 și aparte pentru spațiile folosite de Întreprinderea Individuală „Sănătate Robu”, transmise în arendă către Societatea cu Răspundere Limitată „Sănătate-Farm”. În facturile prezentate de pârât spre achitare figurează și suma de 16 843,02 lei taxa valorii adăugate, taxă care se aplică numai față de agenți economici, în mărime de până la 20% din suma calculată. Astfel, datoria la începutul sezonului de încălzire 2014-2015 a Societății cu Răspundere Limitată „Sănătate-Farm” față de pârât constituia 101 058,12 lei, sumă ce constituie TVA în mărime de 16 843,02 lei, care a fost adăugat la datoria Asociației de Coproprietari în Condominiu nr.55/52, fără a se menționa cui aparține.

Reclamantul susține că după încheierea contractului din 01 noiembrie 2006, la suma reală consumată a fost neargumentat adăugată suma de 96 403,16 lei, fiind încălcate condițiile contractuale, totodată nefiind indicată perioada de când s-a format această datorie și cui îi aparține. Suma de 96403,16 lei la fel, a fost acumulată de Societatea cu Răspundere Limitată „Sănătate-Farm”, deoarece acest agent economic până la încheierea contractului nominalizat, achita datoria direct către Societatea pe Acțiuni „Vibroprisor” și nu se cunoaște despre achitățile primului.

La 21 august 2015, s-a adresat către pârât cu cerere prealabilă solicitând anularea facturii nr.40005482 din 30 iunie 2015 în sumă de 238573,17 lei, iar la 14 septembrie 2015 prin răspunsul nr.79/501 cerința înaintată a fost respinsă.

Prin Hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chisinau din 01 februarie 2016 cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52 împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, cu privire la anularea facturii, s-a respins ca fiind neîntemeiată (f.d.68-69).

Prin Decizia Curții de Apel Chisinau din 07 iunie 2016, s-a admis apelul declarant de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52, s-a casat hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chisinau din 01.02.2016 și s-a remis pricina la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată (f.d. 92-96).

În cadrul rejudecării cauzei reclamantul a solicitat atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a Societății cu Răspundere Limitată „Sănătate-Farm”.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 19 septembrie 2016, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu, Societatea cu Răspundere Limitată „Sănătate-Farm”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 28 martie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52 împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Sănătate-Farm”, cu privire la anularea facturii și recunoașterea calculului efectuat, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că între Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52 și Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” este încheiat un contract de furnizarea a energiei termice, potrivit căruia furnizorul are dreptul să factureze și să încaseze lunar contravaloarea cantităților de energie termică furnizate consumatorului.

Instanța a mai reținut că în cadrul examinării cauzei în fond, reclamantul nu a prezentat nici o probă concludentă, pertinentă ce ar demonstra că facturile emise sunt ilegale sau să stabilească existența unei duble facturări, care să includă aceeași datorie pentru serviciile prestate Asociației de Coproprietari în Condominiu nr.55/52 și Societății cu Răspundere Limitată „Sănătate-Farm”.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 10 aprilie 2017, Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52 a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 28 martie 2017, solicitând casarea acesteia, admiterea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, a fost respins declarat de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52 și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 28 martie 2018.

La 19 martie 2018, Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52 a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 28 martie 2018, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei decizii de admitere a acțiunii.

În motivare, a relatat că la examinarea cauzei în fond, prima instanță a refuzat anexarea la materialele dosarului a probelor ce confirmă cui aparțin de fapt datoriile indicate în factură, iar ulterior fiind anexate în instanța de apel, nu a avut posibilitatea de a se expune pe marginea lor. Recurentul consideră că acest fapt contravine atât normelor de procedură civilă cât și art.6 din Convenție.

La examinarea apelului, instanța de apel a ținut cont doar de poziția intimatului, deoarece la materialele dosarului nu există probe ce ar demonstra prezența datoriei din factură.

Recurentul susține că din totalul sumei indicate în factura nr.40005482 din 30 iunie 2015 în sumă de 238 573,17 lei, la momentul contestării facturii din 30 iunie 2015 recunoaște existența datoriei doar în mărime de 37 405 lei.

A indicat că instanța de apel nu a reținut corect toate circumstanțele pricinii, nu a examinat cauza sub toate aspectele litigiului, nu a dat o apreciere juridică tuturor probelor anexate la materialele cauzei și astfel decizia este neîntemeiată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 12 decembrie 2017.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recurentul relatează că decizia instanței de apel a recepționat-o la 19 februarie 2018.

Cererea de recurs a fost declarată la 19 martie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în

special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52 nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecători

Ala Cobăneanu

Luiza Gafton

Dumitru Mardari